

gørelser for Indkvartering i Tilfælde af overordentlige Troppesamlinger, vil man jo finde i og for sig maatte henhøre under Krigsministeriets Resjort, og det gør det selvfølgelig ogsaa; men Forholdet er jo det, at Indenrigsministeren har at sørge for Bestemmelser med Hensyn til Indkvartering, og de Herrere ville ogsaa vide, at paa Indenrigsministeriets Budget staar Godtgørelse for den ordinære Indkvartering opført. Derfor kunde det ikke godt ordnes anderledes, end at Indenrigsministeriet tog sig af dette Forslag, naturligvis efter Forhandling med Krigsministeriet; men i Udførelsen og ved adskillige Enkeltheder maa jeg forbeholde mig Konference med min militære Kollega, Krigsministeren, inden jeg gaar ind paa det ene eller det andet. For øvrigt ville De se, at Lovforslaget stiller sig paa den nu gældende Ret. Hovedbestemmelserne for Indkvartering, i de Tilfælde her omhandles, findes jo i Forordningen af 9de Maj 1806, og den Lov, som udkom den 4de Juli 1850, har ingen principiel Betydning, den giver kun nogle forhøjede Takster paa et eller andet Sted. Naar man altsaa vil undersøge Spørgsmaalet, maa man søge tilbage til Forordningen af 1806. Deraf følger jo f. Eks., at det Spørgsmaal, som fra flere Sider har vakt Interesse, nemlig Stabssergenterne, har ikke været medindbefattet under Overvejelserne i 1806. Det var den Gang en ukendt Klasse. At for Resten Stabssergenterne resjortmæssig høre til Underofficersklassen, er der ikke Tvivl om; men det Spørgsmaal kan med Foje oplafes: skal der gives særlige Bestemmelser for den Art Befalingsmænd, som kunne komme til at udføre Officerstjenesten og hyppig gøre det? Nu gør det ærede Medlem for Svendborg Amts 1ste Valgkreds (N. Jensen) opmærksom paa Cirkulæret af 1849 under den første Krig, som jeg maa tilstaa, at jeg har overset og ikke kendt, og det forekommer mig, at den Bestemmelse, der er givet administrativt af et andet Ministerium, peger hen paa, at Spørgsmaalet fortjener at overvejes, og det er jeg villig til; men i øvrigt vil jeg ikke gerne tage Stilling til Spørgsmaalet nu, andet end for saa vidt jeg erkender, at det kan være Genstand for Overvejelse.

Naar jeg nævnedes, at Synspunktet i dette Lovforslag er det samme som i den tidligere Lovgivning, ville de Herrere ogsaa vide; at den tidligere Lovgivnings Synspunkt har været, at man skulde lette Indkvarteringsbyrden i de Distrikter, som Tropperne en kort Tid kantonnerede i eller marcherede igennem. Det har ingenlunde været

Synspunktet, at man skulde hvide Kvarterværterne en saadan Godtgørelse, som gives for fast Indkvartering i Byerne. Det er nemlig helt forskellige Ting at have fast Indkvartering og midlertidig Indkvartering af denne Beskaffenhed, og af Hensyn til dette Synspunkt ere Sætterne bestemte med Landboforhold for Dje, idet denne Slags ekstraordinære Indkvartering i Reglen vil falde paa Landet, men ikke paa Byerne. Derfor har man søgt at udligne de Ubilligheder, som finde Sted, idet man har erkendt, at de Sætter, som skrive sig fra Begyndelsen af Aarhundredet og bleve ændrede i 1850, i og for sig ere lidet fyldestgørende. Men det har ikke været Hensigten at hvide fuld Erstatning for den Slags Indkvartering; man har kun ønsket at bøde paa Ulemperne og lette Indkvarteringsbyrden, og jeg tror ogsaa, det er et rigtigt Synspunkt; thi det er en Byrde, som ikke falder meget ofte, og naar den ikke falder stadig paa det samme Sted, modtages den heller ikke som noget uvelkomment. Med Hensyn til dette Synspunkt er Lovforslaget udarbejdet. Om man nu paa et eller andet Punkt kunde finde, at Sætterne trænge til Forandring, er jo noget, man nærmere kan tale om, og det skal jeg være villig til; men i det hele taget tror jeg, man bør fastholde dette Synspunkt, og jeg kan heller ikke se, at de ærede Talere, der have taget Ordet, have modsat sig dette. Thi det er vist det rette, naar der er Tale om en ganske kort, forbigaaende Indkvartering, saa ikke at udmaale Byrden paa en saadan Maade som ved fast Indkvartering. Men dertil kommer, at der er visse Præstationer, som blive at refundere, nemlig saadanne af almindelig Karakter, som skulde hvides af Kommunerne: Sygehuse, Oplagssteder og andre af den Slags Ting, hvortil man lejer. Jeg tror altsaa, at naar man vil fastholde det Standpunkt, som er Lovforslagets, og som ogsaa har været den tidligere Lovgivnings, vil det, selv om man kunde ønske enkelte Lempelser, ikke være uanselig at enes om Sagen; det er noget, som erkendes fra alle Sider. Det ærede Medlem for Frederiksborg Amts 1ste Valgkreds (C. Thomsen) nævnedes et Spørgsmaal, som han kunde ønske fremdraget tillige med denne Lov; det var en særlig Godtgørelse for Ulemper ved militære Væbner, hvor disse særlig falde paa Grund af Kantonnement. Jeg kan godt erkende, at disse Spørgsmaal kunne trænge til Overvejelse, men jeg vil nødig have, at de skulde fremdrages her og sættes i Forbindelse med dette Lovforslag, da det ikke er rene indenrigsministerielle, men krigsministerielle Spørgs-